

Радосав Зимоњић

ПОНАВЉАМ СЕ

*Понављам се у болу рађања
Ко јесен после лета
Кад љуге зиме дођу*

*Игра сам твоја
И осмех блажени
У сазревању времена
Ноћних олуја и бесаница
Кад остајем
Без питања и одговора
У првим речима
Плачљивим и сетним*

*Радост сам и патња
На почетку и крају
И када сам због тебе срећан
И онда
Када ме љубав омами
За пустош неспокоја
У белим цветовима
Што у крви ничу
И шуме постану
Кад је јутро
И поплаве буду
Кад вече дође*

*Понављам се као јесен
После лета
У првим речима
Мог заборављеног детињства*

ПРЕ МЕНЕ

Пре мене тајна се тајном звала
Пре мене шумеле су реке загонетки
Пре мене свемир је ћутао
Пре мене сунце се рађало

Пре мене заволеше се ветрови
У дозивању црвених муња
Пре мене девице су расле за љубав
Пре мене ноћ је туговала за даном.

Пре мене бол се родио с рађањем Сунца
Пре мене уздах се чуо негде у тами
Пре мене песме је било у роси
Пре мене у црном бездану распали се ватра

Пре мене бескрајне загонетке слутње
Чуваху тајне за нова рађања
Пре мене расцвала се пролећа за сетне јесени
Пре мене нестале сазнање о мени.

ДОЗИВАМ ТЕ

Дозивам те у песми ветрова
У плачу моравских обала
Лутање моје до бесконачности
Васкрснуће из земље
У светлост вечности

Твоје име причају у песми зрикаваца
Док заласци сунца
Буде моје снове
У предвечерје

За тобом плачем и онда
Кад немам суза
Плачем живот и онда
Кад не трајем
Остајем млад
И кад почне јесен
Дозивам те у песми ветрова.

ХТЕО САМ

*Хтео сам да узрастем
У дрво
У стаблу
И лишћу жутом
Да тело будем
У облику дана
Хтео сам да узрастем
У сазнању једног спокојства
А остао сам мисао
Знам
У облику смо исто
У времену тајна
Пред земљом сужњи*

*Поверио сам се трави
Дрво постаде црвена ватра
И очи плавог неба
Дрво
Говори тајну
Дрво остаје земља
Хтео сам да узрастем
У дрво
Остао сам на земљи*